SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 226/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. F., bytom L., zastúpeného advokátom Mgr. M. P., M., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 83/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. F. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2006 doručená sťažnosť J. F., bytom L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. M. P., M., v ktorej namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 83/03.

Okrem vyslovenia porušenia označených základných práv sťažovateľ žiadal prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznať mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 40 000 Sk a náhradu trov konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd podľa svojej štandardnej judikatúry pri namietanom porušení ústavou zaručeného práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma, či vec bola právoplatne skončená skôr, ako sa navrhovateľ (sťažovateľ) domáhal ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pretože ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (napr. I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00), vzhľadom na to, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu.

Odstránenie stavu právnej neistoty sa dosiahne až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 10/98, II. ÚS 32/00).

Zo sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že vec sp. zn. 9 C 83/03 bola ukončená rozsudkom č. k. 9 C 83/03-83 zo 17. marca 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. mája 2006.

Keďže pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že súdne konanie, v ktorom sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, bolo právoplatne skončené ešte pred podaním jeho sťažnosti na ústavný súd, bolo potrebné jeho sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá a rozhodnutie o prikázaní vo veci konať a o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal. Nezaoberal sa ako bezpredmetným, ani návrhom na náhradu trov jeho zastúpenia, ktorej priznanie je viazané na úspešnosť v spore.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2006